

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 20/2562

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์ทั้งห้าสืบสามซึ่งเป็นเอกชนฟ้องขอให้ยกเลิกสัญญาที่การรถไฟแห่งประเทศไทยจำเลยที่ ๒ นำที่ดินที่โจทก์ที่ ๑ มีสิทธิตามสัญญาเช่าไปทำสัญญาอนุญาตให้เทศบาลนครยะลา จำเลยที่ ๑ ใช้สิทธิเหนือพื้นดินเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ เมื่อสัญญาเช่าระหว่างโจทก์ที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ เป็นสัญญาเช่าที่ดินเพื่อจัดหาประโยชน์ซึ่งมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการในเชิงพาณิชย์ของจำเลยที่ ๒ สัญญาพิพาทจึงไม่ใช่สัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อพิพาทในส่วนของโจทก์ที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ จึงมิใช่ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในสัญญาทางแพ่งของหน่วยงานทางปกครองที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ส่วนข้อหาที่โจทก์ทั้งห้าสืบสามฟ้องเทศบาลนครยะลา จำเลยที่ ๑ ว่า จำเลยที่ ๑ ออกประกาศให้โจทก์ทั้งห้าสืบสามและผู้ประกอบการรื้อถอนอาคารและออกจากที่ดินพิพาท ทั้งยังได้เข้ารื้อถอนอาคารพิพาทบางส่วนนั้น ประกาศฉบับดังกล่าวได้อ้างถึงสัญญาการอนุญาตให้ใช้สิทธิเหนือพื้นดินระหว่างจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ดังนั้น การกระทำความผิดกล่าวของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นการกระทำโดยอาศัยสิทธิตามสัญญาระหว่างจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ มิได้ใช้อำนาจตามกฎหมาย อันจะเข้าลักษณะการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายที่จะอยู่ในอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งและการกระทำละเมิดทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

คำพิพากษา

ฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำวินิจฉัยที่ 20/2562 ศาลจังหวัดยะลาศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองสงขลาศาลผู้รับความเห็นบริษัทยะลาทองอยู่ จำกัด ที่ 1 กับพวกรวม 53 คน โจทก์เทศบาลนครยะลา ที่ 1 กับพวกรวม 2 คนจำเลย พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ป.พ.พ. การที่โจทก์ทั้งห้าสืบสามซึ่งเป็นเอกชนฟ้องขอให้ยกเลิกสัญญาที่การรถไฟแห่งประเทศไทยจำเลยที่ ๒ นำที่ดินที่โจทก์ที่ ๑ มีสิทธิตามสัญญาเช่าไปทำสัญญาอนุญาตให้เทศบาลนครยะลา จำเลยที่ ๑ ใช้สิทธิเหนือพื้นดินเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ เมื่อสัญญาเช่าระหว่างโจทก์ที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ เป็นสัญญาเช่าที่ดินเพื่อจัดหาประโยชน์ซึ่งมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการในเชิงพาณิชย์ของจำเลยที่ ๒ สัญญาพิพาทจึงไม่ใช่สัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อพิพาทในส่วนของโจทก์ที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ จึงมิใช่ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในสัญญาทางแพ่งของหน่วยงานทางปกครองที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ส่วน

ข้อหาที่โจทก์ทั้งห้าสืบสามฟ้องเทศบาลนครยะลา จำเลยที่ ๑ ว่า จำเลยที่ ๑ ออกประกาศให้โจทก์ทั้งห้าสืบสามและผู้ประกอบการรื้อถอนอาคารและออกจากที่ดินพิพาท ทั้งยังได้เข้ารื้อถอนอาคารพิพาทบางส่วนนั้น ประกาศฉบับดังกล่าวได้อ้างถึงสัญญาการอนุญาตให้ใช้สิทธิเหนือพื้นดินระหว่างจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ดังนั้น การกระทำความผิดกล่าวของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นการกระทำโดยอาศัยสิทธิตามสัญญาระหว่างจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ มิได้ใช้อำนาจตามกฎหมาย อันจะเข้าลักษณะการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายที่จะอยู่ในอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งและการกระทำละเมิดทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม()

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/20/2562>